

Forfatter: Holberg, Ludvig

Titel: Udrag fra DEN POLITISKE KANDSTØBER

Citation: Holberg, Ludvig: "Værker i tolv bind 3-7: Komedier", i Holberg, Ludvig: *Værker i tolv bind 3-7: Komedier*, udg. af F. J. Billeskov Jansen , Rosenkilde og Bagger, 1969-1971, s. 46. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-holb03val-shoot-idm140583366558512/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i tolv bind 3-7: Komedier

DEN POLITISKE KANDSTØBER

til vi kand selv faae en. Hunden skal I give et fransk Navn, som jeg nok skal hitte paa, naar jeg faaer Stunder at tænke mig om. Den skal idelig ligge i jer Skiød, og I skal i det ringeste en halv Snees gange kysse den, naar der er Fremmede.

GESKE. Nej, min hierte Mand! det kand jeg u-muelig gjøre; thi man veed ikke altid, hvor en Hund har lagt og sølet sig. Man kand derudover enten faae Munden fuld af Skarn eller Lopper.

HERMAN. Ej! ingen Snak! vil I være Frue, saa maa I og have Frue Noder. Saadan Hund kand derforuden ogsaa give jer Anledning til Discours; thi naar I ingen Anledning har til Materie, kand I fortælle om jer Hunds Qvaliteter og Dyder. Gjør kun som jeg siger min Hierte. Jeg forstaaer mig paa den fornemme Verden bedre end I. Speiler jer kun i mig. I skal see, at der ikke skal være de ringeste gamle Levninger hos mig tilbage. Det skal ikke gaae mig som det gik en vis Slagter, som blev Raadmand, hvilken, naar han havde skrevet en Side ud og skulde vende Bladet om, satte Pennen i Munden, som han var vant at gjøre med Slagter-Kniven. Gaar I andre nu ind at gjøre Anstalter; Jeg har lidt at tale med Henrich allene.

SCEN. 5.

Herman. Henrich.

HERMAN. Hør, Henrich!

HENRICH. Hr. Bormester.

HERMAN. Mener du ikke, at jeg vil faae mange Misundere formedelst denne Ophøvelse?

HENRICH. Ej hvad vil Herren keere sig om Misundere! Gid man ikkun havde gjort mig til Bormester paa den Maade, jeg skulde have givet mine Misundere Døden og Djevelen.

HERMAN. Den eeneste Ting jeg er lidt bange for, er nogle smaa Ceremonier; thi Verden regieres af Pedan-

ACTUS III, SCENA 5.

terie, og Folk seer meer efter smaa dalier end efter solide Ting. Var ikkun den første Dag over, som jeg skal giøre mit Indtog udi Raad-Huset paa, saa vilde jeg være fornøyd; thi hvad solide Forretninger angaaer, det er som Smorre-Brod for mig. Men jeg maa lave mig paa, hvorledes jeg første gang skal begegne mine Colleguser, og at jeg ikke støder mod de sædvanlige Ceremonier.

HENRICH. Ej Lapperie, Herr Bormester, ingen hrav Mand binder sig til visse Cermonier. Jeg for min Part giörde intet andet, om jeg skulde giøre saadant Indtog, end gav Raadsherrerne min Haand at kysse, og giörde mig brav Rynker udi Panden, saa at de skulde faae at vide hvad jeg førte i min Skiold, og at jeg stilltiende gav dem tilkiende, at en Bormester var ingen Kramsfugl eller Pandekage.

HERMAN. Men tænk, at der skal ogsaa holdes en Oration paa Raad-Huset den første Dag, jeg bliver introducered. Jeg kand nok holde en Oration, saa god som nogen her i Byen; thi jeg turde obligere mig til at præke, om det skulde være i Mørgen. Men, saasom jeg aldrig har bivaanet saadan Act tilforn, saa veed jeg egentlig ikke, hvad Formularier man pleier at bruge.

HENRICH. Ej Herre, ingen uden Skolemestere binde sig til Formularier. Jeg for min Part, om jeg var Bormester, lod mig nøye med at sige dem kort og fyndigt saadanc Ord, som for Exempel: Det falder vel en deel underligt, ædle og velviise Herrer Raadmænd, at see en usel Kandestober i en hast omstøbt til en Bormester . . .

HERMAN. Fy, fy. Det var en lumpen Begyndelse.

HENRICH. Nej det skulde ikke være Begyndelse. Jeg vilde begynde min Tale saaledes: Jeg takker eder, ædle og velviise Herrer, for den Ære de have giort en usel Kandestober, som jeg, at giøre ham til Bormester.

HERMAN. Alt kommer du med din forbandet Kandestober. Det er uanstændigt at tale saadant paa Raadhuset, hvor jeg maa stille mig an, som jeg var fød Bormester. Skulde jeg holde saadan Tale, vilde jeg kun